

Llei del taxi

PARLAMENT DE CATALUNYA

Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi

Aprovada pel Ple del Parlament
(tramitació núm. 200-00083/06)
en la sessió núm. 88, del 25 de juny
de 2003 (*Diari de Sessions del
Parlament de Catalunya*, sèrie P,
núm. 126).

Publicada en el *Butlletí Oficial del
Parlament de Catalunya*, núm. 444,
del 9 de juliol de 2003.

Promulgada el 4 de juliol de 2003,
en el *Diari Oficial de la Generalitat
de Catalunya*, núm. 3926, del 16
de juliol de 2003.

Presentació i edició a cura del lletrat
Sr. Xavier Muro i Bas

PARLAMENT DE CATALUNYA

Barcelona, 2004

Primera edició, novembre del 2004
(edició núm. 201)

© Publicacions del Parlament de Catalunya
Departament d'Edicions
Parc de la Ciutadella, s/n · 08003 Barcelona
Tel. 933 046 635 / Fax 933 046 636
A/e: edicions@parlament-cat.net
www.parlament-cat.net

Imprès a Impremta Condal, SL, Barcelona

Tiratge: 1.300 exemplars

Dipòsit legal: B. 48585-2003

Edició no venal

Presentació

La Llei del taxi constitueix una novetat legislativa d'indubtable importància atès que actualitza la regulació d'aquest sector, l'amplia, omple algunes llacunes normatives i, a més, dota aquesta normativa del rang adequat al seu contingut.

Fins ara la regulació específica del servei de taxi era integrada per normes de rang reglamentari, ja que la llei que hi podia tenir una incidència directa més gran, la Llei d'ordenació dels transports terrestres, es limitava pràcticament a distribuir competències i a remetre's a altres normes. El rang reglamentari d'aquesta regulació ha merescut crítiques. Sembla que, en la mesura que des del poder públic s'ordena una activitat econòmica, cal que la intervenció es faci a partir d'una norma amb rang de llei, sigui quina sigui la concepció que es tingui d'aquesta activitat –si és un servei públic impropï o virtual o no ho és–, qüestió que determinarà l'abast i la intensitat de la regulació, però també qüestió doctrinalment controvertida que les normes vigents fins ara no han contribuït a resoldre definitivament, malgrat que els defensors de les diverses posicions han sostingut interpretacions de la legislació que avalaven les tesis respectives. La llei del taxi que ara es presenta defuig qualificacions expressives sobre la naturalesa d'aquesta activitat. Obvia, per tant, l'objecte de la controvèrsia, tot i que sembla que, malgrat que es qualifiqui aquesta activitat de servei, no la considera com un servei públic, en sentit estricte, si és que aquesta expressió té sentit avui dia. Aquest plantejament és el que més s'adequa al marc constitucional, en tant que no es fa cap reserva en favor del caràcter públic d'aquest sector. A partir d'aquesta llei, cal pensar, doncs, que, d'acord amb el que seria la posició doctrinal dominant, es tracta d'una activitat privada sotmesa a una intensa regulació, malgrat que

el seu exercici estigui limitat a un nombre determinat de persones –per tant, no és absolutament lliure– i sotmès a llicència o autorització per a comprovar si hi concorren les condicions necessàries determinades per la legislació.

La falta de qualificació, no pas de definició, potser obeeix a la voluntat de defugir la qüestió controvertida. No obstant això, no cal que la norma entri a fer una declaració d'aquest tipus quan, d'altra banda, es pot deduir sense dificultats, al meu entendre, del contingut de la regulació i del context normatiu en què s'insereix. A més, tot i ser aquesta una qüestió important, la Llei conté la regulació d'altres aspectes d'aquest servei igualment importants, que el modernitzen i el situen a l'alçada de les necessitats actuals.

El títol competencial que dóna cobertura a aquesta Llei és el de l'article 9-15 de l'Estatut (transports terrestres el recorregut dels quals transcorre íntegrament dins del territori de Catalunya), competència de tipus exclusiu, l'abast de la qual ha estat confirmat per la Sentència del Tribunal Constitucional 118/1996. No s'han presentat gaires problemes de delimitació material, per bé que alguna de les normes podria limitar amb la regulació de la seguretat industrial, del trànsit i la circulació de vehicles, dels drets d'usuaris i consumidors, del règim jurídic de les administracions públiques, del règim local i del procediment administratiu. La Llei és prou curosa i conté les remissions o reserves expresses suficients per a evitar conflictes d'ordre competencial.

La Llei classifica els serveis de taxi en dues grans categories: els urbans i els interurbans, aquesta darrera residual respecte de la primera, que és definida en funció de la classificació urbanística de les zones per les quals transcorre el servei de taxi. Són serveis urbans els que «transcorren íntegrament per sòl urbà i urbanitzable i els dedicats exclusivament a comunicar sòls urbans i urbanitzables d'un mateix terme municipal», i també els que transcorren «en àmbits metropolitans», tot i que no s'aclareix si per àmbit metropolità s'entén l'àmbit delimitat per un fet físic o el delimitat per un fet administratiu. Si el criteri utilitzat

és aquest darrer, es planteja un altre problema, per tal com no hi ha una única entitat de caire metropolità, mentre no es modifiqui l'actual organització territorial de Catalunya. L'àmbit competencial que actualment sembla que més s'ajusta a aquest concepte pot ser el de l'Autoritat del Transport Metropolità.

L'article 3 estableix els principis en què es basa la Llei, que poden servir de guia a l'hora d'interpretar-la i d'orientar-ne el desplegament reglamentari. Aquests principis fan palesa també l'ambigüitat amb què s'acostuma a moure la determinació de la naturalesa d'aquest servei. D'una banda, es justifica la intervenció pública com a necessària per a garantir l'interès públic present i per a assolir un nivell òptim de qualitat en la prestació. D'altra banda, l'exercici de l'activitat se subjecta a l'equilibri econòmic de l'activitat i la suficiència del servei, que determina la limitació del nombre de llicències i l'establiment de tarifes obligatòries. Finalment, se subjecta també a la universalitat, l'accessibilitat i la continuïtat del servei, notes característiques del que tradicionalment s'ha entès per servei públic. Ara bé, això no significa que es tracti de notes o elements que defineixin per si mateixos el que és un servei públic, sinó que es pot considerar que es tracta d'una activitat fortament intervinguda per a protegir determinats interessos compresos dins de *l'interès públic*: els interessos dels usuaris, però també potser els de les mateixes persones que exerceixen l'activitat, que no actuen sotmeses a un règim de concessió administrativa, sinó a la possessió d'un títol habilitant, el qual pot ésser de dos tipus: la llicència i l'autorització. La primera habilita per a prestar els serveis urbans de taxi, i la segona, els interurbans.

La Llei regula el règim de llicències del taxi, tot i que permet que les ordenances locals completin la regulació. Entre les determinacions que estableix la Llei respecte de les llicències, cal destacar que obliga que el procediment de concessió sigui per concurs i que el nombre de llicències sigui limitat, en funció de la població del municipi, tot i que estableix criteris per a flexibilitzar o alterar aquest nombre, atenent a des objectives referents a les característiques i les ne-

cessitats del municipi. S'admet que hi hagi llicències estacionals en determinades circumstàncies. La Llei regula, així mateix, les condicions que s'han de complir per a obtenir una llicència, de la qual poden ésser titulars tant les persones físiques com les jurídiques. La durada de les llicències és indefinida, tot i que se n'admet la suspensió voluntària (per un període màxim de quatre anys), la transmissió (amb l'autorització de l'ens que les ha concedides) i l'extinció, no sols per renúncia, lògicament, sinó també per resolució de l'atorgant o per revocació (per raons d'opunitat, amb dret a indemnització, en aquest cas).

Pel que fa a les autoritzacions, la Llei remet a la normativa vigent en matèria de transport de viatgers per carretera, tot i que fa referència a la potestat per a determinar i limitar el nombre d'autoritzacions «en l'àmbit territorial corresponent» (no definit; cal suposar que aquell per al qual se sol·licita). S'estableix que, per a obtenir l'autorització, cal posseir prèviament llicències i es regula un procediment compartit en l'atorgament per a assegurar la coordinació administrativa.

Altres aspectes importants són la regulació de les condicions de prestació del servei: s'autoritza la contractació de conductors assalariats i s'estableix la subjecció a l'obtenció d'un certificat, expedit pel departament competent de la Generalitat, que reconeix la capacitat per a ésser conductors, dins de la qual s'inclou el coneixement de les llengües oficials, a més d'una formació bàsica. També es regulen de manera molt detallada les condicions que han de complir els vehicles i els drets i els deures dels usuaris. El sistema de tarifes o preus del servei, sotmesos a aprovació, s'ajusta amb algunes especificitats al règim general. Així mateix, s'obliga a portar un aparell taxímetre, excepte en els municipis de menys de cinc mil habitants, i es regulen les indicacions exteriors i interiors que han de dur els vehicles.

La Llei estableix també un règim sancionador: tipifica les infraccions i les sancions, distribueix les competències i estableix el procediment, que és el general amb alguna peculiaritat.

Finalment, cal destacar que la Llei crea el Consell Català del Taxi com a òrgan de consulta i assessor-

rament, integrat per representants de les administracions competents, de les associacions sindicals i empresarials del sector i de les associacions representatives d'usuaris i consumidors. S'hi atribueixen unes competències mínimes, sens perjudici que el desplegament reglamentari de la Llei les pugui ampliar.

El desplegament reglamentari s'atribueix al Govern –no s'esmenta un departament determinat que s'en carregui de fer la proposta, com en altres lleis sectorials que fins i tot el faculten per a dictar normes de desenvolupament– sense establir cap termini. Cal fer notar que, per a elaborar el reglament, es requereix la consulta a les associacions d'ens locals més representatives, tot i que l'article 33.2.b estableix que el Consell Català del Taxi –en el qual també estan representades, juntament amb altres entitats– ha d'emetre un informe sobre la qüestió. El desplegament reglamentari general de la Llei no exhaurirà la regulació del sector, ja que la mateixa Llei fa diverses remissions a les ordenances locals, que tradicionalment també han intervingut en aquest àmbit.

Xavier Muro i Bas

Contingut sistemàtic de la Llei

Preàmbul	15
<i>Capítol I. Normes generals</i>	18
Article 1. Objecte	18
Article 2. Definicions	18
Article 3. Principis	18
Article 4. Règim administratiu	19
<i>Capítol II. Títols habilitants per a la prestació dels serveis de taxi</i>	19
<i>Secció primera. Llicències per a prestar els serveis urbans de taxi</i>	19
Article 5. Règim d'atorgament de les llicències de taxi	19
Article 6. Determinació del nombre de llicències	20
Article 7. Llicències estacionals	21
Article 8. Titularitat de les llicències de taxi	21
Article 9. Vigència i suspensió de les llicències	22
Article 10. Transmissió de les llicències	23
Article 11. Extinció de les llicències de taxi	23
Article 12. Registre de llicències	24
Article 13. Taxes	24
<i>Secció segona. Autorització per a la prestació de serveis interurbans de taxi</i>	25
Article 14. Condicions de les autoritzacions	25
Article 15. Determinació del nombre d'autoritzacions	25
<i>Secció tercera. Procediment coordinat d'atorgament dels títols habilitants</i>	25
Article 16. Exigència de llicència	25
Article 17. Normes per a l'atorgament dels títols habilitants	25
<i>Capítol III. Prestació del servei</i>	26
Article 18. Exercici de l'activitat	26
Article 19. Conductors	27
Article 20. Vehicles	28
Article 21. Contractació del servei	29

Article 22. Inici dels serveis interurbans de taxi	29
Article 23. Coordinació intermunicipal	29
Article 24. Altres condicions de prestació dels serveis	30
Article 25. Drets i deures dels usuaris	31
Article 26. Foment de l'ús de la llengua catalana	34
Article 27. Procediments de reclamació	34
Article 28. Formació	34
Article 29. Foment de la cooperació	34
Article 30. Incorporació de noves tecnologies	35
Capítol IV. Règim econòmic	35
Article 31. Tarifes	35
Article 32. Taxímetre	36
Capítol V. Consell Català del Taxi	36
Article 33. Creació del Consell Català del Taxi	36
Article 34. Composició	37
Article 35. Règim de funcionament	37
Capítol VI. Inspecció i règim sancionador	38
Article 36. Inspecció	38
Article 37. Subjectes infractors	39
Article 38. Infraccions	40
Article 39. Infraccions molt greus	40
Article 40. Infraccions greus	41
Article 41. Infraccions lleus	42
Article 42. Sancions	43
Article 43. Òrgans competents	44
Article 44. Mesures provisionals prèvies a l'inici del procediment	44
Article 45. Procediment sancionador	44
Disposicions addicionals	45
Primera. Innovacions tecnològiques	45
Segona. Mitjans telemàtics	46
Tercera. Pla específic de foment	46
Disposicions transitòries	46
Primera. Adaptació de les ordenances municipals	46
Segona. Llicències o autoritzacions	46
Tercera. Títols habilitants	47
Quarta. Període transitori	47
Disposició derogatòria	47
Única. Derogació	47

<i>Disposicions finals</i>	47
Primera. Creació d'un col·legi professional	47
Segona. Règim de prestació dels serveis urbans de taxi	48
Tercera. Reglament	48
Quarta. Actualització de les sancions	48
Cinquena. Actualització del percentatge de llicències	48
Sisena. Entrada en vigor	48

Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi

PREÀMBUL

En el context global de la mobilitat de les persones, el servei del taxi té una presència molt destacada que, històricament, ha estat vinculada a l'exercici d'una activitat privada reglamentada que complementa les prestacions pròpies del transport col·lectiu.

La necessitat de renovar la normativa vigent en aquesta matèria, i de fer-ho des de la competència del Parlament de Catalunya, deriva de diverses consideracions, la més important de les quals, sense cap mena de dubte, és l'exercici de la competència exclusiva en matèria de transports terrestres que transcorren íntegrament dins el territori de Catalunya –competència atribuïda a la Generalitat per l'article 9.15 de l'Estatut d'autonomia–, seguint el criteri territorial establert ja per la Sentència del Tribunal Constitucional 118/1996, que li reconegué la competència pel que fa als transports urbans i interurbans. Respecte a les altres consideracions, cal assenyalar, en primer lloc, la necessitat d'adequar als paràmetres del bloc de la constitucionalitat una normativa que el transcurs del temps ha convertit en obsoleta. Una altra consideració a tenir en compte és la necessitat d'acomodar a les noves demandes socials les condicions de la prestació dels serveis i, alhora, oferir als professionals d'aquesta activitat un marc jurídic que els permeti dur-la a terme en condicions de modernitat i seguretat, i que reconegui la contribució que presten a l'activitat productiva, turística, de lleure i d'esbarjo i el component públic que en caracteritza les prestacions. Així, aquest text legal fa una regulació global de l'activitat, que permet fer un desenvolupament per re-

glament adaptable a les diverses realitats territorials i de funcionament i a les característiques específiques de les explotacions –urbana, metropolitana, rural i turística–, i té en compte el perfil també divers de les realitats locals i les característiques pròpies de la demanda.

Aquesta Llei, després de destinar el capítol I a determinar-ne l'àmbit d'aplicació i a definir els serveis de taxi, regula, en el capítol II, la subjecció d'aquesta activitat a la llicència local i a l'autorització de l'Administració de la Generalitat. Determina, així mateix, el procediment per a atorgar les llicències i n'estableix el nombre màxim, el règim de titularitat –reconeixent la possibilitat que tant les persones físiques com les jurídiques en siguin titulars– i la possibilitat de transmetre-les, modificar-les i extingir-les. Així mateix, atesa la naturalesa de doble títol habilitant, segons que es tracti de transport urbà o interurbà, aquesta Llei estableix un procediment coordinat àgil, simplificat i eficaç d'atorgament amb la finalitat de no dissociar la prestació d'ambdues modalitats de transport, sens perjudici de les atribucions respectives.

El capítol III d'aquesta Llei fixa les condicions generals de prestació del servei, determinant-ne la forma de contractació, la qualificació i la formació del personal que intervé en la gestió d'aquesta modalitat de transport i establint-ne el catàleg de drets i deures dels usuaris per tal de garantir-ne la protecció durant la prestació dels serveis.

També s'estableixen en aquest mateix capítol els procediments que permetin coordinar els diversos serveis municipals de taxi, tot possibilitant l'establiment dels mecanismes adequats per a fer efectiva aquesta coordinació a partir de l'acord previ dels municipis afectats en les zones on hi hagi una interacció o una influència recíproca entre els serveis de transport.

Les prescripcions vinculades al règim econòmic de la prestació dels serveis de taxi són objecte del capítol IV d'aquesta Llei, en què es fa referència al procediment per a establir les tarifes urbanes, amb la remissió corresponent a la normativa vigent en matèria

de preus, i es determina la competència de la Generalitat de Catalunya per a fixar les tarifes aplicables als serveis interurbans.

Així mateix, per tal de garantir que aquestes tarifes s'apliquin correctament i que el públic disposi de la informació pertinent, aquesta Llei estableix les circumstàncies en què els vehicles que presten els serveis de taxi han d'estar proveïts d'un aparell taxímetre que permeti als viatgers controlar en tot moment el preu del transport.

D'altra banda, aquesta Llei estableix el compromís de les administracions competents en la matèria de promoure la introducció progressiva d'innovacions tecnològiques en els serveis de taxi, comptant sempre amb la participació dels agents del sector.

Per a poder disposar d'un espai comú de debat, d'anàlisi, de consulta i d'assessorament sobre totes les qüestions que poden afectar el sector del taxi, en el capítol V crea el Consell Català del Taxi, òrgan col·legiat de composició mixta en el qual hi ha representació de les diverses administracions amb competències sobre aquesta modalitat de transport i també del sector del taxi.

El VI i darrer capítol tracta les qüestions relatives a la inspecció i el règim sancionador aplicable als serveis de taxi, i tipifica les diverses conductes que constitueixen infraccions dels preceptes d'aquesta Llei.

Aquest text legal estableix també un període transitori de sis mesos per tal que les ordenances locals que actualment regulen aquests serveis de transport es puguin adaptar al nou marc normatiu, atenent les modificacions i les innovacions introduïdes per la mateixa Llei en el règim jurídic regulador del taxi.

Finalment, aquesta Llei estableix la facultat dels ens competents per a atorgar les llicències de taxi urbà i per a desenvolupar el reglament de la Llei, amb la previsió que el Govern ha d'establir un reglament que ha d'ésser aplicable supletòriament pels ens locals que no n'aprovin un de propi.

CAPÍTOL I. NORMES GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

L'objecte d'aquesta Llei és regular els serveis de taxi urbà i interurbà a Catalunya.

ARTICLE 2. DEFINICIONS

Als efectes d'aquest Llei, s'entén per:

a) *Serveis de taxi*: el transport de viatgers amb vehicles d'una capacitat de fins a nou places, inclosa la persona que condueix, que s'efectua per compte d'altri mitjançant el pagament d'un preu.

b) *Serveis urbans de taxi*: els serveis que transcorren íntegrament per sòl urbà i urbanitzable i els dedicats exclusivament a comunicar sòls urbans i urbanitzables d'un mateix terme municipal. També tenen la consideració de serveis urbans de taxi els que es presten íntegrament en àmbits metropolitans o en els propis de les àrees territorials de prestació conjunta establertes a aquest efecte. Els termes *sòl urbà* i *sòl urbanitzable* s'han d'entendre definits d'acord amb la legislació urbanística.

c) *Serveis interurbans de taxi*: els que no són compresos en la definició de la lletra b.

ARTICLE 3. PRINCIPIS

L'exercici de l'activitat del servei de taxi se subjecta als principis següents:

a) La intervenció administrativa, fonamentada en la necessària garantia d'interès públic per a l'assoliment d'un nivell òptim de qualitat en la prestació del servei.

b) L'equilibri econòmic de l'activitat i la suficiència del servei, que es concreta en la limitació del nombre d'autoritacions de l'activitat i l'establiment de tarifes obligatòries.

c) La universalitat, l'accessibilitat, la continuïtat i el respecte dels drets dels usuaris.

ARTICLE 4. RÈGIM ADMINISTRATIU

1. La prestació del servei urbà de taxi resta sotmesa a l'obtenció prèvia de la llicència que n'habilita la persona titular per a cadascun dels vehicles destinats a fer aquesta activitat.

2. Les llicències que habiliten per al servei urbà de taxi són atorgades pels ajuntaments o les entitats locals competents en l'àmbit territorial en què s'ha de dur a terme l'activitat.

3. La prestació del servei interurbà de taxi resta sotmesa a l'obtenció de l'autorització corresponent, atorgada pel departament de la Generalitat competent en matèria de transports.

CAPÍTOL II. TÍTOLS HABILITANTS PER A LA PRESTACIÓ DELS SERVEIS DE TAXI

SECCIÓ PRIMERA. LLICÈNCIES PER A PRESTAR ELS SERVEIS URBANS DE TAXI

ARTICLE 5. RÈGIM D'ATORGAMENT DE LES LLICÈNCIES DE TAXI

1. L'atorgament de les llicències de taxi es regeix per aquesta Llei i per les normes que la desenvolupin. Els serveis urbans es regulen, a més, en allò que hi sigui aplicable, per les ordenances que aprovi l'ens local competent.

2. Les llicències de creació nova per a prestar el servei urbà de taxi han d'ésser atorgades per les entitats locals, de conformitat amb els procediments establerts per la normativa de règim local, mitjançant un concurs, en el qual s'ha de valorar d'una manera preferent, entre altres, la dedicació prèvia a la professió en règim de treballador o treballadora assalariat en els períodes que s'estableixin per reglament. Als efectes de les disposicions d'aquest apartat, en cap cas no es pot considerar llicència de creació nova la que prové de la transmissió d'una llicència.

3. La llicència de taxi ha de fer referència a un vehicle determinat, que ha d'ésser identificat mitjançant la matrícula, sens perjudici que es pugui establir per

reglament que hi constin altres dades que es considerin necessàries i imprescindibles per a facilitar-ne la identificació.

ARTICLE 6. DETERMINACIÓ DEL NOMBRE DE LLICÈNCIES

1. Els ajuntaments i les entitats locals atorguen les llicències de taxi atenent sempre la necessitat i la conveniència del servei al públic, i la caracterització de l'oferta i la demanda en llur àmbit territorial, per tal de garantir la rendibilitat suficient de l'explotació del servei. A aquests efectes, la relació entre el nombre de llicències atorgades i el nombre d'habitants és l'establerta per les normes específiques de caràcter local o les de cada municipi en el moment que entri en vigor aquesta Llei.

2. Sens perjudici del que disposa l'apartat 1, per a determinar o modificar el nombre de llicències de taxi s'han de tenir en compte els factors següents:

a) La demanda de servei de taxi en l'àmbit territorial corresponent.

b) El grau de l'oferta de serveis de taxi en el municipi corresponent.

c) Les activitats comercials, industrials, turístiques o d'altra mena que es duen a terme en cada municipi i que poden generar una demanda específica del servei de taxi.

d) Les infraestructures de servei públic de l'àmbit territorial corresponent vinculades a la sanitat, l'ensenyament, els serveis socials, els espais de lleure i les activitats lúdiques i esportives, els transports o altres factors que tinguin incidència en la demanda de serveis de taxi.

e) El grau de cobertura, mitjançant els serveis de transport públic, de les necessitats de mobilitat de la població.

f) Qualsevol altra circumstància anàloga a les especificades per les lletres *a*, *b*, *c*, *d* i *e* que puguin establir les normes de desenvolupament d'aquesta Llei.

3. L'increment del nombre de llicències vigent en un municipi o àmbit territorial en relació amb els parà-

metres establerts per l'apartat 2, ha d'ésser justificat degudament per l'Ajuntament o l'entitat local corresponent en un estudi previ, que s'ha d'ajustar, si escau, als criteris de ponderació dels factors a què fa referència l'apartat 2, d'acord amb el que determini, amb caràcter general, el Consell Català del Taxi. El departament competent en matèria de transports ha d'emetre un informe sobre l'increment proposat.

ARTICLE 7. LLICÈNCIES ESTACIONALS

1. Els ajuntaments o els ens locals competents, d'una manera excepcional, poden atorgar llicències de taxi amb una validesa temporal limitada a un període determinat de l'any, en el cas que en restin degudament justificades i acreditades la necessitat i la conveniència pel que fa a la concurrència dels factors següents:

a) Una demanda específica generada per activitats estacionals. A aquests efectes, s'ha de tenir en compte la qualificació de municipi turístic, d'acord amb la normativa aplicable a aquesta matèria.

b) La insuficiència manifesta de l'oferta de serveis de taxi per a donar resposta a les necessitats detectades.

2. Les persones que ja són titulars de llicència de taxi en una entitat local tenen preferència per a l'atorgament de les llicències estacionals en aquesta entitat local.

3. Les llicències estacionals no s'han de tenir en compte als efectes del que estableix l'article 8.2.

ARTICLE 8. TITULARITAT DE LES LLICÈNCIES DE TAXI

1. L'atorgament de les llicències de taxi resta sotmès al compliment de les condicions següents:

a) Ésser una persona física o jurídica, en forma de societat mercantil, societat laboral o cooperativa de treball associat.

b) Acreditar la titularitat del vehicle en règim de propietat, lloguer, arrendament financer, rènting o un altre règim admès per la normativa vigent.

c) Acreditar el compliment de les obligacions de caràcter fiscal, laboral i social, incloses les relatives a

les condicions del centre de treball, establertes per la legislació vigent.

d) Acreditar, en el cas de les persones físiques, que es posseeix el certificat exigible per a conduir el vehicle, d'acord amb el que estableix l'article 19.

e) Acreditar, en el cas de les persones jurídiques, que els conductors que hi presten els serveis de conducció tenen el certificat que estableix l'article 19.

f) Tenir coberta la responsabilitat civil pels danys que es puguin ocasionar en el transcurs del servei, en els termes establerts per la normativa vigent.

2. Les persones físiques i jurídiques poden ésser titulars de més d'una llicència de taxi, fins a un màxim de cinquanta. El nombre total de llicències de les persones titulars de més d'una no pot superar mai el 15% del total vigent en un mateix municipi o una mateixa entitat local competent per a atorgar-les.

ARTICLE 9. VIGÈNCIA I SUSPENSÍO DE LES LLICÈNCIES

1. Les llicències per a prestar els serveis urbans de taxi s'atorguen per un període de validesa indefinit. L'òrgan competent pot comprovar, en tot moment, el compliment dels requisits exigits per a atorgar les llicències, amb la sol·licitud prèvia a les persones titulars de la documentació acreditativa que estimi pertinent.

2. Les persones titulars de les llicències de taxi poden sol·licitar suspendre'n provisionalment la vigència fins a un període màxim de quatre anys, en el cas que hagin de deixar de prestar l'activitat temporalment, per alguna causa justificada. Aquesta suspensió provisional els ha d'ésser autoritzada o denegada pels ens que concedeixen les llicències mitjançant una resolució motivada, en el termini de dos mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat cap resolució expressa, s'entén que la suspensió sol·licitada ha estat atorgada. Excepcionalment, si la causa de la suspensió temporal de la llicència és l'accés a un càrrec de representació política o sindical, o l'exercici de funcions sindicals, la situació de suspensió de la llicència s'estén durant tot el

temps que la persona que n'és titular exerceixi el càrrec que la justifica, i un mes més a partir de la data en què cessa el càrrec, termini dins el qual ha de comunicar a l'òrgan competent la voluntat de reintegrar-se al servei i recuperar la vigència plena de la llicència.

ARTICLE 10. TRANSMISSIÓ DE LES LLICÈNCIES

1. Les llicències per a prestar els serveis urbans de taxi es poden transmetre amb l'autorització prèvia de l'ens que les ha concedides, que només en pot denegar la transmissió en el termini d'un mes d'ençà de la data de la sol·licitud, si l'adquirent no compleix les condicions necessàries per a l'atorgament inicial de la llicència. S'entén que la transmissió de la llicència de taxi és autoritzada en el cas de manca de resposta expressa de l'ens que l'ha de concedir, un cop transcorregut el dit termini.

2. Per tal que es pugui fer efectiva la transmissió de la llicència de taxi, l'adquirent nou ha d'acreditar que compleix tots els requisits per a prestar els serveis de taxi exigits per aquesta Llei i les normes que la desenvolupin, i que no té pendent de pagament cap sanció pecuniària imposada per resolució ferma en via administrativa per alguna de les infraccions tipificades per aquesta Llei relacionada amb la prestació de serveis amb la llicència objecte de la transmissió.

3. La transmissió de llicència de taxi no es pot autoritzar, en el cas de les persones jurídiques, si comporta que es vulnerin les disposicions de l'article 8.2. La persona que ha transmès una llicència de taxi no pot ésser titular d'una altra llicència en el període de temps que es determini per reglament.

ARTICLE 11. EXTINCIÓ DE LES LLICÈNCIES DE TAXI

1. Les llicències per a prestar els serveis urbans de taxi s'extingeixen per alguna de les causes següents:

- a) La renúncia de qui en té la titularitat, mitjançant escrit adreçat a l'òrgan que va concedir la llicència.
- b) La resolució per incompliment del titular de les condicions essencials de la llicència o per l'obtenció,

la gestió o l'explotació de la llicència en qualsevol forma no prevista en aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

c) La revocació, per raons d'oportunitat, amb dret a la indemnització econòmica corresponent, que s'ha de calcular d'acord amb els paràmetres objectius que en determinen el valor real.

d) La caducitat, en el cas de les llicències estacionals.

2. El procediment per a extingir una llicència de taxi per les causes a què fa referència l'apartat 1 ha d'ésser determinat per les normes de desenvolupament d'aquesta Llei i ha d'establir sempre l'audiència a la persona interessada.

3. L'extinció de la llicència de taxi dona lloc a la cancel·lació de l'autorització de transport interurbà, excepte en els supòsits en què l'òrgan competent en la matèria, per causes justificades, decideixi mantenir-la.

ARTICLE 12. REGISTRE DE LLICÈNCIES

1. Els òrgans competents per a atorgar les llicències de taxi han de tenir un registre de llicències en què es facin constar les dades identificadores de la persona titular, el vehicle al qual és adscrita la llicència, les infraccions comeses i tota altra dada que es consideri procedent, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

2. El tractament i la cessió de dades contingudes en els registres s'han d'ajustar a la normativa específica relativa als fitxers administratius i al tractament de dades personals.

ARTICLE 13. TAXES

Les actuacions administratives dels òrgans competents relacionades amb l'atorgament, la modificació o la transmissió de les llicències i les autoritzacions per a prestar els serveis de taxi els poden donar lloc, en els termes que estableix la legislació vigent, a la percepció d'una taxa administrativa l'import estimat de la qual no pot excedir, en conjunt, del cost real o previsible del servei.

SECCIÓ SEGONA. AUTORITZACIÓ PER A LA PRESTACIÓ DE SERVEIS INTERURBANS DE TAXI

ARTICLE 14. CONDICIONS DE LES AUTORITZACIONS

Les condicions relatives a l'atorgament, la modificació i l'extinció de les autoritzacions per a prestar els serveis interurbans de taxi són les establertes per la normativa vigent en matèria de transport de viatgers per carretera.

ARTICLE 15. DETERMINACIÓ DEL NOMBRE D'AUTORITZACIONS

El departament competent en matèria de transports, sens perjudici del que estableix l'article 6, ha de valorar les circumstàncies de l'oferta i la demanda que concorren en l'àmbit territorial corresponent, per a determinar si és procedent atorgar les autoritzacions noves que siguin sol·licitades. Ha de tenir en compte, especialment, els serveis públics regulars de viatgers per carretera, les vies de comunicació, els serveis públics o altres instal·lacions –aeroports, ports i hospitals, entre altres–, que, tot i que poden quedar fora dels límits dels termes municipals, poden tenir-hi incidència; la població flotant, i la consideració turística, administrativa o universitària del municipi, en els termes que poden ésser objectivats, d'acord amb el que es determini per reglament.

SECCIÓ TERCERA. PROCEDIMENT COORDINAT D'ATORGAMENT DELS TÍTOLS HABILITANTS

ARTICLE 16. EXIGÈNCIA DE LLICÈNCIA

L'obtenció de la llicència per a prestar els serveis urbans de taxi s'exigeix, amb caràcter general, abans d'atorgar l'autorització de transport interurbà, sens perjudici que les disposicions que desenvolupin aquesta Llei puguin establir-hi excepcions.

ARTICLE 17. NORMES PER A L'ATORGAMENT DELS TÍTOLS HABILITANTS

1. El procediment per a atorgar els títols habilitants, amb la finalitat de coordinar les actuacions de les administracions competents en la matèria, és el següent:

a) Presentar a l'ens local competent per a atorgar les llicències la sol·licitud corresponent, acompanyada dels documents que acrediten que es compleixen les condicions establertes per l'article 8.1.

b) L'ens local competent per a atorgar la llicència ha de sol·licitar un informe a l'administració competent per a atorgar l'autorització de transport interurbà. Aquest informe, que s'ha d'emetre en el termini de dos mesos, és vinculant per a l'administració que l'ha emès.

c) L'ens local competent, un cop rebut l'informe, ha de dictar una resolució pel que fa a l'atorgament de la llicència dels serveis urbans de taxi.

d) La persona interessada ha de sol·licitar l'autorització de transport interurbà, un cop obtinguda la llicència per a prestar els serveis urbans de taxi, de conformitat amb el que estableixen les normes aplicables. L'òrgan competent li ha d'atorgar o denegar l'autorització en funció del sentit de l'informe emès, d'acord amb el que estableix la lletra *b*.

2. S'estableix el termini de sis mesos per a atorgar la llicència de taxi. Un cop transcorregut aquest termini sense que s'hagi adoptat cap resolució, s'entén que aquesta ha estat denegada.

3. Les disposicions d'aquest article s'entenen sens perjudici que les administracions competents puguin acordar la refosa en un sol títol habilitant de les llicències locals i de les autoritzacions interurbanes, amb la definició del procediment interadministratiu corresponent.

CAPÍTOL III. PRESTACIÓ DEL SERVEI

ARTICLE 18. EXERCICI DE L'ACTIVITAT

1. Els titulars de llicències poden prestar el servei personalment o mitjançant la contractació de conductors assalariats. En aquest darrer cas, les persones contractades han de tenir el certificat habilitant per a exercir la professió. En el cas que es tracti d'un conductor o conductora en període de pràctiques, ha de portar la documentació acreditativa de la seva situa-

ció. Queda expressament prohibit tot tipus de contractació de conductors que no tinguin el certificat corresponent.

2. Els ens competents en la matèria han de fixar les condicions necessàries per a garantir que el règim d'explotació de les llicències és el que requereixen els serveis per a atendre adequadament les necessitats dels usuaris, en les condicions establertes per aquesta Llei.

ARTICLE 19. CONDUCTORS

1. El conductor o conductora, sigui treballador autònom o assalariat, per a prestar el servei de taxi ha d'obtenir prèviament el certificat corresponent, expedit pel departament de la Generalitat competent en matèria de transports, que n'acrediti la possessió del permís de conducció, obtingut de conformitat amb el que estableix la normativa aplicable, i d'acord amb els coneixements teòrics i pràctics necessaris per a atendre adequadament el públic i per a prestar el servei en condicions apropiades, inclòs el coneixement suficient de les llengües oficials a Catalunya. Cal determinar per reglament el procediment per a verificar aquests coneixements i obtenir-ne el certificat, com també cal fer-ho per a homologar els centres dedicats a aquestes matèries, amb l'informe favorable previ del Consell Català del Taxi.

2. Sens perjudici de la formació bàsica comuna per a dur a terme la prestació del servei de taxi a Catalunya, les entitats locals en poden exigir una altra de complementària, relacionada amb les condicions i les característiques particulars del servei a cada municipi o àmbit territorial específic. Les entitats locals poden assumir, per delegació de l'Administració de la Generalitat, la competència per a expedir els certificats habilitants establerts per l'apartat 1, i per a acreditar-ne els requisits d'obtenció.

3. Un cop verificats els coneixements tècnics i pràctics necessaris per a oferir l'atenció adequada al públic i prestar correctament el servei, l'obtenció definitiva del certificat habilitant pot quedar condicionada a

l'acompliment previ d'un període de pràctiques no superior a sis mesos. Els conductors que presten el servei en règim de pràctiques resten exempts, durant aquest període, d'haver de disposar de l'acreditació definitiva del certificat, en comptes de la qual han de portar la documentació que n'acrediti la situació. Aquest període de pràctiques es pot fer en règim de conductor o conductora assalariat, amb els mateixos drets i deures que la resta de conductors assalariats.

ARTICLE 20. VEHICLES

1. Els vehicles a què fan referència les llicències i les autoritzacions han de complir els requisits que determinin les normes de desenvolupament d'aquesta Llei quant a les condicions genèriques de seguretat, capacitat, confort i prestacions adequades al servei a què estan adscrits, sens perjudici del que pugui determinar el departament competent en matèria de transports pel que fa a les condicions exigibles als vehicles.

2. Les llicències i les autoritzacions per al servei de taxi s'han d'atorgar per a vehicles amb una capacitat màxima de cinc places, inclosa la de la persona que condueix.

3. Es pot autoritzar que el vehicle tingui una capacitat de fins a nou places, inclosa la de la persona que condueix, excepcionalment i atenent circumstàncies relacionades amb les prestacions i les característiques del vehicle, l'accessibilitat que té per a persones de mobilitat reduïda i les característiques de la zona geogràfica i del servei mateix.

4. Els vehicles per als quals s'obtenen les llicències i les autoritzacions poden ésser substituïts per altres vehicles, amb l'autorització prèvia de l'ens que els ha concedit, sempre que el vehicle substituït sigui més nou que el vehicle que es pretén substituir, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, i que es compleixin tots els requisits i totes les característiques que poden ésser exigits per a prestar els serveis. La persona titular de la llicència, en el cas d'avaria o inutilització del vehicle per un període de temps determinat, amb la comunicació prèvia a l'ens que l'ha

concedida, pot disposar d'un vehicle de característiques similars, que compleixi les condicions establertes per reglament, adscrit temporalment a la prestació del servei.

ARTICLE 21. CONTRACTACIÓ DEL SERVEI

1. Els serveis de taxi s'han de dur a terme, com a norma general, mitjançant la contractació global de la capacitat total del vehicle. Això no obstant, els ens competents poden determinar les condicions en les quals es pot fer la contractació dels dits serveis per plaça, amb pagament individual, amb l'informe previ del Consell Català del Taxi, quan sigui motivat per la manca de mitjans de transport públic col·lectiu.

2. Els vehicles que duen a terme serveis contractats per plaça, amb pagament individual, han de portar el distintiu identificador que determini el departament competent en matèria de transports.

ARTICLE 22. INICI DELS SERVEIS INTERURBANS DE TAXI

1. Els serveis interurbans de taxi, amb caràcter general, s'han d'iniciar en el terme del municipi per al qual s'ha expedit la llicència del vehicle o en el del municipi on s'ha expedit l'autorització de transport interurbà, en el cas que aquesta autorització hagi estat expedida sense la prèvia llicència municipal. A aquest efecte, s'ha d'entendre, en principi, que l'origen o l'inici del transport té lloc on són recollits els passatgers.

2. L'òrgan competent per a atorgar l'autorització de transport interurbà pot determinar en quins supòsits i en quines condicions els vehicles que han estat prèviament contractats poden prestar, en el territori de la competència respectiva, serveis de la recollida de passatgers fora del terme del municipi per al qual se'ls ha atorgat la llicència o en el que, si escau, s'hagin expedit les autoritzacions pertinents per a la prestació de serveis de caràcter interurbà.

ARTICLE 23. COORDINACIÓ INTERMUNICIPAL

El departament competent en matèria de transports pot establir àrees territorials de prestació conjunta o

altres fórmules de coordinació intermunicipal en les zones on hi ha interacció o influència recíproca entre serveis de transport de diferents municipis, de manera que l'ordenació adequada dels serveis transcendeixi els interessos de cada un dels municipis compresos en l'àrea, de conformitat amb les condicions que es determinin per reglament. En el procediment d'establiment de les dites àrees és preceptiva la participació dels ens locals que la integrin i del Consell Català del Taxi.

ARTICLE 24. ALTRES CONDICIONS DE PRESTACIÓ DELS SERVEIS

1. Les entitats locals competents per a atorgar les llicències de taxi han de regular, mitjançant la norma reglamentària pertinent, els aspectes següents:

a) Les condicions d'estacionament, dels torns a les parades i de la circulació dels vehicles per les vies públiques.

b) La normativa relativa a l'explotació de les llicències de taxi pel que fa als torns, els dies de descans i les vacances.

c) Les condicions exigibles als vehicles, de conformitat amb el que estableix l'article 20, i la identificació d'aquests mitjançant uns distintius o uns colors determinats.

d) Les normes bàsiques relatives a la indumentària i a l'equipament dels conductors.

e) Les condicions específiques relatives a la publicitat exterior i interior del vehicle, en el marc de la normativa reguladora d'aquestes activitats.

f) Qualsevol qüestió de caràcter anàleg a les que determinen les lletres *a*, *b*, *c*, *d* i *e*, relacionada amb l'exercici de l'activitat en les condicions establertes per aquesta Llei.

2. Els ens locals han de fomentar l'establiment, l'equipament i el condicionament de les parades del servei de taxi, amb la finalitat d'optimitzar els recursos disponibles, i han d'elaborar un plànol de parades de taxi i actualitzar-lo periòdicament, amb l'informe previ de les associacions representatives del sector del taxi.

3. Les administracions competents pel que fa als serveis de taxi han de promoure la incorporació progressiva de mesures o mitjans que incrementin la seguretat dels conductors i dels usuaris en la prestació del servei.

4. Les administracions competents han de vetllar per la implantació de les mesures específiques d'ús de les infraestructures i de les vies públiques que poden afavorir la circulació i l'estacionament dels vehicles que presten els serveis de taxi.

5. En el marc de la normativa sanitària i per als desplaçaments d'usuaris de la sanitat pública que no requereixin complir condicions específiques relacionades amb les prestacions, l'equipament del vehicle o la qualificació del personal, és admissible servir-se de recursos propis del servei de taxi.

ARTICLE 25. DRETS I DEURES DELS USUARIS

1. Les normes de desenvolupament d'aquesta Llei pel que fa a les condicions de prestació dels serveis de taxi han d'incloure la determinació dels drets i els deures dels usuaris. Han d'establir sempre que l'accés al servei ha d'ésser en condicions d'igualtat, no-discriminació, qualitat i seguretat.

2. Les persones que presten el servei de taxi poden negar-se a prestar-lo en el cas que el servei sigui sol·licitat per a finalitats il·lícites o que hi concorrin circumstàncies de risc per a la seguretat o la integritat física dels usuaris, del conductor o conductora mateix o d'altres persones, o de risc de danys en el vehicle.

3. Els usuaris del servei de taxi tenen els drets següents:

a) Conèixer el número de llicència i les tarifes aplicables als serveis, documents que han d'ésser col·locats en un lloc visible del vehicle.

b) Transportar equipatges, d'acord amb les condicions establertes per les normes de desenvolupament d'aquesta Llei. En aquest sentit, el conductor o conductora ha d'agafar l'equipatge dels usuaris i col·locar-lo en l'espai del vehicle destinat a aquest efecte.

c) Obtenir un rebut o una factura en què constin el preu, l'origen i la destinació del servei i les dades de la llicència corresponent, i que acrediti que s'ha satisfet la tarifa del servei.

d) Triar el recorregut que considerin més adequat per a la prestació del servei. Si els usuaris no opten per cap recorregut concret, el servei sempre s'ha de dur a terme seguint l'itinerari previsiblement més curt, tenint en compte tant la distància a recórrer com el temps estimat de durada del servei.

e) Veure respectada la normativa aplicable en matèria de substàncies que poden generar dependència, pel que fa a la prohibició de fumar en els vehicles.

f) Rebre el servei amb vehicles que tinguin les condicions adequades, en l'interior i en l'exterior, quant a la higiene i l'estat de conservació.

g) Sol·licitar que s'apagui el receptor de ràdio o altres aparells de reproducció de so instal·lats a l'interior dels vehicles o que se n'abaixi el volum.

h) Accedir als vehicles en condicions de comoditat i seguretat. En aquest sentit, els conductors que presen el servei han d'ajudar a pujar al vehicle i baixar-ne les persones amb mobilitat reduïda i les persones que vagin amb infants, i a carregar els aparells que els usuaris puguin necessitar per a desplaçar-se, com ara cadires de rodes o cotxets de criatura, en l'espai del vehicle destinat a aquest efecte.

i) Sol·licitar que, si és fosc, s'encengui el llum interior del vehicle, tant per a accedir-hi o baixar-ne com en el moment de pagar el servei.

j) Pujar al vehicle i baixar-ne en llocs on restin prou garantides la seguretat de les persones, la circulació correcta i la integritat del vehicle.

k) Rebre el canvi del pagament del preu del servei fins a l'import que determinin les normes de desenvolupament d'aquesta Llei.

l) Triar, a les parades de taxi, el vehicle amb el qual es desitja rebre el servei, llevat que, per motius d'organització o de fluïdesa del servei, hi hagi un sistema de torns relacionat amb l'espera prèvia dels vehicles.

En tots els casos, el dret de triar s'ha de justificar per circumstàncies objectives, com l'aire condicionat en el vehicle, l'estat de conservació i la neteja correctes d'aquest o el sistema de pagament del servei.

m) Poder portar gratuïtament gossos pigall i altres gossos d'assistència, en el cas de persones amb mobilitat reduïda.

n) Ésser atesos amb la disposició personal i l'atenció correctes del conductor o conductora en la prestació del servei.

o) Formular les reclamacions que estimin convenientes en relació amb la prestació del servei, en la forma que determinin les normes que desenvolupin aquesta Llei.

p) Obrir o tancar les finestres del vehicle o que el sistema d'aire condicionat resti obert o tancat.

3. Són deures dels usuaris del servei de taxi:

a) Pagar el preu dels serveis segons el règim de tarifes establert.

b) Tenir un comportament correcte durant el servei, sense interferir en la conducció del vehicle i sense que pugui ésser considerat molest o ofensiu o que pugui implicar perill, tant per al mateix vehicle que presta el servei com per a la resta de vehicles o els usuaris de la via pública.

c) No manipular, destruir ni deteriorar cap element del vehicle durant el servei.

d) Respectar les instruccions del conductor o conductora per a una millor prestació del servei, sempre que no resulti vulnerat cap dels drets reconeguts als usuaris per l'apartat 2.

4. L'incompliment dels deures establerts per l'apartat 3 comporta, si escau, la responsabilitat civil o penal dels usuaris.

5. Les administracions competents en la matèria han de garantir l'accés de tots els usuaris als serveis de taxi, i amb aquesta finalitat han de promoure la incorporació de vehicles adaptats per a l'ús de persones amb mobilitat reduïda, d'acord amb la normativa vigent en aquesta matèria.

ARTICLE 26. FOMENT DE L'ÚS DE LA LLENGUA CATALANA

1. Les administracions competents en la matèria han de fomentar l'ús de la llengua catalana en les comunicacions amb els professionals del taxi i en les comunicacions entre ells mateixos i amb els usuaris.

2. Els usuaris del servei de taxi tenen el dret d'expressar-se en llengua catalana en les comunicacions amb els conductors, en els termes que estableix la normativa aplicable en matèria lingüística.

ARTICLE 27. PROCEDIMENTS DE RECLAMACIÓ

Les administracions competents en la matèria han d'establir procediments simplificats de formalització i resolució de les controvèrsies de contingut econòmic i de les reclamacions dels usuaris, amb una consideració especial pel que fa als procediments de naturalesa arbitral ja establerts. S'han de regular per reglament l'objecte i els procediments de reclamació i l'òrgan competent per a fer-ne la tramitació i dictar resolució.

ARTICLE 28. FORMACIÓ

Les administracions competents en la matèria, sens perjudici del que estableix l'article 19 pel que fa al certificat habilitant per a conduir els vehicles, han de fomentar les mesures i els instruments necessaris per a garantir la formació continuada dels professionals del sector del taxi, especialment en els aspectes vinculats a la seguretat viària, l'atenció als usuaris, el coneixement d'altres llengües i altres aspectes que contribueixin a millorar aquest servei.

ARTICLE 29. FOMENT DE LA COOPERACIÓ

Les administracions competents en la matèria han d'incentivar, mitjançant les fórmules més adequades, la constitució i el funcionament d'agrupacions de persones físiques titulars de llicències de taxi, en la forma jurídica que sigui més idònia, per a cooperar en la millora del procés de contractació i prestació del servei o en altres aspectes vinculats amb la gestió d'aquest. S'han de determinar per reglament les con-

dicions específiques de la contractació i el règim jurídic del servei de cooperatives, emissores de radiotaxi i d'altres entitats prestadores de serveis o comercialitzadores de l'oferta.

ARTICLE 30. INCORPORACIÓ DE NOVES TECNOLOGIES

1. Les administracions competents en la matèria han de promoure, amb la col·laboració de les associacions més representatives del sector, la implantació progressiva de les innovacions tecnològiques més indicades per tal de millorar les condicions de prestació i seguretat dels serveis de taxi, tant pel que fa als mitjans de contractació i pagament com als sistemes de posicionament dels vehicles, entre altres.

2. Les administracions competent en la matèria han d'incentivar, mitjançant les fórmules més adequades, les inversions en noves tecnologies i l'adquisició dels equipaments corresponents, als efectes de les disposicions de l'apartat 1.

CAPÍTOL IV. RÈGIM ECONÒMIC

ARTICLE 31. TARIFES

1. La determinació de les tarifes aplicables als serveis urbans de taxi s'ha d'ajustar a la normativa vigent en matèria de preus. Les tarifes han de garantir sempre la cobertura del cost del servei i han d'assegurar un benefici empresarial raonable.

2. L'aprovació del règim de tarifes aplicable als serveis interurbans de taxi correspon al departament competent en matèria de transports.

3. Es poden dur a terme, d'una manera excepcional, d'acord amb el que es determini per via reglamentària, serveis de taxi de caràcter interurbà amb preus pactats prèviament entre els usuaris i el conductor o conductora, que no poden superar en cap cas el preu que hauria resultat d'aplicar la tarifa vigent, sempre que el document en què ha de quedar constància escrita del preu pactat es dugui en el vehicle mentre es presta el servei. Això no obstant, si el vehicle disposa d'aparell taxímetre, aquest ha de funcionar durant el servei.

4. En els supòsits de serveis contractats per plaça, amb pagament individual, el departament competent en matèria de transports n'ha de fixar el règim de tarifes específic.

5. Es poden determinar per reglament condicions específiques de cobrament anticipat, total o parcial, del servei, si les condicions especials de prestació del servei ho justifiquen.

ARTICLE 32. TAXÍMETRE

1. Els vehicles que prestin els serveis de taxi, urbà o interurbà, han d'anar equipats amb un aparell taxímetre, comprovat, precintat i homologat degudament, que funcioni correctament, d'acord amb les normes establertes per l'òrgan competent en matèria de metrologia, amb la finalitat de determinar el preu de cada servei.

2. Els vehicles, a més d'anar equipats amb un aparell taxímetre, han d'incorporar també un mòdul exterior que indiqui clarament, de la manera que determina la normativa tècnica aplicable a aquest cas, tant la disponibilitat del vehicle per a prestar el servei com la tarifa que aplica. Aquest mòdul s'ha d'ajustar a les normes establertes per l'òrgan competent en matèria de metrologia.

3. No és obligatori l'aparell taxímetre en els serveis de taxi dels municipis de menys de cinc mil habitants, llevat que el departament competent en matèria de transports o l'ens local n'estableixin l'obligatorietat en funció del caràcter turístic del municipi, de l'increment estacional de la seva població de fet o d'altres circumstàncies, en els termes que es determinin per reglament.

CAPÍTOL V. CONSELL CATALÀ DEL TAXI

ARTICLE 33. CREACIÓ DEL CONSELL CATALÀ DEL TAXI

1. Es crea el Consell Català del Taxi com a òrgan de consulta i assessorament pel que fa als serveis de taxi a Catalunya.

2. Corresponen al Consell Català del Taxi les funcions següents:

a) Actuar com a òrgan permanent de consulta entre el sector del taxi i les administracions competents en la matèria.

b) Emetre informe dels projectes de disposicions generals que es dictin en desenvolupament d'aquesta Llei.

c) Col·laborar amb les administracions competents en la matèria per a aconseguir la millora progressiva de les condicions de prestació dels serveis de taxi, sobretot pel que fa a l'increment de la seguretat i a la incorporació de noves tecnologies.

d) Emetre informe en relació amb els supòsits de revocació de llicències establerts per l'article 11.1.c.

e) Emetre informe en els procediments d'atorgament de llicències per a vehicles amb una capacitat superior a cinc places.

f) Presentar a les administracions competents les propostes i els suggeriments que consideri adequats per a millorar el sector del taxi a Catalunya.

g) Fomentar accions positives que afavoreixin l'accés de les dones a la prestació del servei de taxi, i també la formació i la promoció d'aquestes.

h) Tota altra funció que li sigui atribuïda per les disposicions de desenvolupament d'aquesta Llei.

3. El Consell Català del Taxi resta adscrit al departament competent en matèria de transports.

ARTICLE 34. COMPOSICIÓ

El Consell Català del Taxi és integrat per representants de les administracions competents en la matèria, de les associacions sindicals i empresarials representatives del sector i de les associacions representatives dels consumidors i usuaris, en els termes que es determinin per reglament.

ARTICLE 35. RÈGIM DE FUNCIONAMENT

1. El Consell Català del Taxi funciona en ple i en comissions territorials, d'acord amb el que es determini per reglament.

2. El Consell Català del Taxi s'ha de reunir en sessió ordinària almenys dos cops l'any i en tantes sessions extraordinàries com calgui, a proposta dels seus membres.

3. El funcionament del Consell Català del Taxi es regeix per les normes aplicables als òrgans col·legiats de la Generalitat de Catalunya.

CAPÍTOL VI. INSPECCIÓ I RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 36. INSPECCIÓ

1. La vigilància i la inspecció dels serveis urbans de taxi corresponen als òrgans que determinin expressament els ens competents per a atorgar les llicències. La vigilància i la inspecció dels serveis de taxi interurbà corresponen als òrgans del departament competent en matèria de transports, sens perjudici de les competències d'altres administracions en matèria d'inspecció.

2. Els inspectors, en exercici de llurs funcions, tenen el caràcter i la potestat d'autoritat.

3. Els inspectors, per a complir amb eficàcia llurs funcions, poden sol·licitar el suport necessari de la policia local que pertoqui, dels Mossos d'Esquadra i d'altres forces i cossos de seguretat, i també dels serveis d'inspecció d'altres administracions.

4. La funció inspectora pot ésser exercida d'ofici o com a conseqüència d'una denúncia formulada per una entitat, un organisme o una persona física o jurídica interessada

5. Les persones físiques o jurídiques que duen a terme les activitats de servei de taxi han de facilitar al personal dels serveis d'inspecció, en exercici de les funcions que els corresponen, les tasques d'inspecció de llurs vehicles i instal·lacions, i d'examen de la documentació vinculada amb l'exercici de l'activitat, sempre que calgui per a verificar el compliment de les obligacions establertes per aquesta Llei i la normativa que la desenvolupi.

6. Les actes esteses pels serveis d'inspecció han de reflectir amb claredat les circumstàncies dels fets o

les activitats que poden ésser constitutius d'infracció, les dades personals del presumpte infractor o infractora i de la persona inspeccionada, la conformitat o disconformitat motivada de les persones interessades, i les disposicions que, si escau, es consideri que s'han infringit.

7. Els fets constatats en les actes esteses pel personal de la inspecció tenen valor probatori i gaudeixen de presumpció de veracitat, sens perjudici de les proves que puguin aportar les persones interessades en defensa dels drets o els interessos respectius.

ARTICLE 37. SUBJECTES INFRACTORS

1. Són subjectes infractors:

a) La persona física o jurídica titular de la llicència o l'autorització, en el cas de les infraccions comeses en els serveis de taxi emparats per la llicència o l'autorització preceptiva.

b) La persona que té atribuïda la facultat d'ús del vehicle, i a títol de propietat, de lloguer, d'arrendament financer, rènting o qualsevol altra forma admesa per la normativa vigent, en el cas de les infraccions comeses en els serveis de taxi efectuats sense la llicència o l'autorització pertinent.

c) La persona física o jurídica que empri la llicència o l'autorització d'altri i la persona a nom de la qual s'ha expedit la llicència o l'autorització, llevat que aquesta darrera demostrï que no hi ha donat el consentiment, en el cas de les infraccions comeses en serveis de taxi a l'empara de llicències o autoritzacions expedides a nom d'altres persones.

d) La persona física o jurídica a qui vagi destinat el precepte infringit o a qui les normes corresponents atribueixin específicament la responsabilitat, en el cas de les infraccions comeses per les entitats a què es refereix l'article 29, i, en general, per terceres persones a l'activitat de les quals no fan referència les lletres a, b i c i que duguin a terme activitats regulades per aquest article 2. La responsabilitat administrativa s'ha d'exigir a les persones a què fa referència l'apartat 1, sens perjudici que aquestes puguin exercir les acci-

ons que siguin procedents contra les persones a les quals siguin imputables materialment les infraccions.

ARTICLE 38. INFRACCIONS

1. Són infraccions administratives les accions i les omissions que contravinguin les obligacions establertes per aquesta Llei a títol de dol, culpa o simple negligència.

2. Les infraccions de les normes reguladores dels serveis de taxi es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Les normes de desenvolupament d'aquesta Llei poden concretar les infraccions que aquesta estableix i fer les especificacions que, sense alterar la naturalesa de les dites infraccions ni crear-ne de noves, contribueixin a identificar millor les conductes sancionables.

ARTICLE 39. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus:

a) Prestar el servei de taxi sense la llicència o l'autorització preceptiva.

b) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció, o obstruir-la, de manera que s'impedeixi l'exercici de les funcions que legalment o reglamentàriament tenen atribuïdes aquests serveis.

c) Emprar llicències o autoritzacions expedides a nom d'altres persones.

d) Incomplir les obligacions de prestació continuada del servei imposades per l'administració competent en la matèria, d'acord amb l'article 24.1.b.

e) No dur aparell taxímetre en el cas que aquest sigui exigible, o manipular-lo o fer-lo funcionar d'una manera inadequada, quan aquest fet sigui imputable a l'actuació de la persona titular de la llicència o l'autorització, o al personal que en depengui.

f) Prestar els serveis de taxi mitjançant persones altres que la titular de la llicència o les que aquesta autoritzi o contracti o persones que no tinguin el certificat habilitant pertinent.

g) Prestar serveis de taxi en condicions que puguin posar en perill greu i directe la seguretat de les persones.

ARTICLE 40. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus:

a) Prestar serveis de taxi amb vehicles altres que els adscrits a les llicències o les autoritzacions, en el cas que aquesta infracció no tingui la consideració de molt greu, de conformitat amb l'article 39.a.

b) Incomplir les condicions essencials de la llicència o l'autorització, o les condicions de prestació del servei de taxi, en els termes que es determinin per reglament, i que no estiguin tipificats expressament per cap altre apartat d'aquest article ni siguin qualificats d'infracció molt greu, d'acord amb l'article 39.

c) Incomplir el règim de tarifes.

d) No atendre una sol·licitud de servei de taxi si està de servei o abandonar el servei abans que finalitzi, llevat que hi concorrin causes que ho justifiquin.

e) Falsejar la documentació obligatòria de control.

f) No portar el document preceptiu de formulació de reclamacions dels usuaris; negar-ne o obstaculitzar-ne el lliurament, i ocultar les reclamacions o les queixes que hi són consignades, o tenir una demora injustificada en fer-ne la comunicació o el trasllat a l'administració corresponent, d'acord amb el que es determini per reglament.

g) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció, o obstruir-la, llevat que es donin les circumstàncies a què fa referència l'article 39.b.

h) Incomplir els serveis obligatoris que puguin ésser establerts.

i) Incomplir el règim horari i de descansos establert.

j) Prestar els serveis de taxi amb aparells de taxímetre que no s'ajusten a la revisió metrològica vigent o a la dels precintes corresponents, si aquest fet comporta un incompliment en l'aplicació de les tarifes.

k) La instal·lació en el vehicle d'instruments, accessoris o equipaments no autoritzats que puguin afectar la correcta prestació del servei de taxi.

l) Qualsevol infracció especificada per l'article 39, en el cas que per la naturalesa, l'ocasió o la circumstància dels fets sigui qualificable de molt greu. En aquest supòsit, cal justificar les circumstàncies atenuants de la infracció i motivar la resolució corresponent.

ARTICLE 41. INFRACCIONS LLEUS

Són infraccions lleus:

a) Prestar els serveis de taxi sense portar la documentació formal que acredita la possibilitat legal de prestar-los o que és exigible per a acreditar correctament la classe de transport que es presta, excepte en el cas que la dita infracció hagi d'ésser qualificada de molt greu, d'acord amb el que disposa l'article 39.a.

b) No portar en un lloc visible del vehicle els distintius que siguin exigibles, portar-los en unes condicions que en dificultin la percepció o fer-ne un ús inadequat.

c) No tenir els quadres de tarifes preceptius i la resta de documentació que s'hagi d'exhibir obligatòriament perquè els usuaris en tinguin coneixement, en els termes que es determinin per reglament.

d) No complir les normes generals de policia en instal·lacions fixes i vehicles, llevat que l'incompliment sigui qualificat d'infracció greu o molt greu, d'acord amb els articles 39 i 40.

e) No respectar els drets dels usuaris establerts per aquesta Llei o les normes que la desenvolupin, si aquest incompliment no pot ésser qualificat de greu o molt greu, d'acord amb el que estableixen els articles 39 i 40.

f) Retenir objectes abandonats al vehicle sense donar-ne compte a l'autoritat competent dins el termini establert per reglament.

g) No proporcionar als usuaris el canvi de moneda en els termes que es determinin per reglament.

h) No lliurar el rebut o la factura del servei prestat als usuaris, si aquests el sol·liciten, o lliurar-los un rebut o una factura que no compleix els requisits establerts per la normativa aplicable.

i) Incomplir les prescripcions que es puguin establir relatives a l'exhibició de publicitat en els vehicles.

j) Qualsevol de les infraccions a què fa referència l'article 40, llevat que la naturalesa, l'ocasió o les circumstàncies dels fets aconsellin no qualificar-les de greus.

ARTICLE 42. SANCIONS

1. Les infraccions lleus se sancionen amb un advertiment o una multa de fins a 250 euros, o amb totes dues sancions alhora; les greus, amb una multa de fins a 1.250 euros, i les molt greus amb una multa de fins a 2.500 euros.

2. Les sancions s'han de graduar tenint en compte el dany o el perjudici causat, la intencionalitat i la reincidència. Es considera una circumstància atenuant haver esmenat la infracció a requeriment de l'Administració.

3. Les infraccions a què fan referència les lletres *a*, *e* i *g* de l'article 39 poden implicar el precintament del vehicle, sens perjudici de la sanció pecuniària que correspongui.

4. La quantia de les sancions pecuniàries es pot reduir fins a un 50% si, a petició de la persona sancionada, se substitueix el percentatge reduït per altres mesures que tendeixin a corregir la conducta infractora, d'acord amb el que es determini per reglament.

5. L'incompliment d'una gravetat manifesta o reiterat de les condicions essencials de les llicències pel que fa als termes, al nombre d'infraccions i al període temporal que es determinin per reglament, sens perjudici de les sancions que siguin aplicables d'acord amb aquesta Llei, pot comportar la revocació de la llicència, amb la tramitació prèvia de l'expedient corresponent, en el qual es requereix sempre l'audiència a la persona que n'és titular.

6. Als efectes d'aquesta Llei, i com a circumstància agreujant de la responsabilitat derivada de la comis-

sió de qualsevol tipus d'infracció, és reincidència el fet d'haver estat objecte de més de dues sancions, pel mateix tipus d'infracció, en el termini d'un any, mitjançant resolució ferma en via administrativa.

ARTICLE 43. ÒRGANS COMPETENTS

La competència per a imposar les sancions establertes per aquesta Llei respecte a la prestació de serveis urbans de taxi correspon als òrgans de l'ens competent per a l'atorgament de les llicències de taxi que la tinguin atribuïda, d'acord amb la normativa aplicable. La competència per a imposar les sancions corresponents a la prestació dels serveis interurbans de taxi correspon al director o directora general competent en matèria de transports, en el cas d'infraccions molt greus, i a les persones titulars dels òrgans territorials d'aquesta mateixa direcció general, en el cas de les infraccions greus i lleus.

ARTICLE 44. MESURES PROVISIONALS PRÈVIES A L'INICI DEL PROCEDIMENT

Abans d'iniciar el procediment administratiu, l'òrgan competent, d'ofici o a instància de part, en els casos d'urgència, per a protegir provisionalment els interessos de les persones implicades, pot adoptar les mesures adequades a aquest efecte. Aquestes mesures han d'ésser confirmades, modificades o aixecades per l'acord d'iniciació del procediment sancionador, que s'ha de produir dins els quinze dies següents a l'adopció de l'acord, el qual pot ésser objecte del recurs que sigui procedent.

ARTICLE 45. PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. El procediment per a imposar les sancions determinades per aquesta Llei s'ha d'ajustar al que estableixen les normes i els principis del procediment administratiu sancionador establerts per la legislació sobre el procediment administratiu comú i per la normativa catalana sobre el procediment sancionador.
2. En l'acord d'iniciació de l'expedient sancionador, l'òrgan competent per a dictar-ne la resolució ha de confirmar, modificar o aixecar les mesures que s'ha-

guessin adoptat, de conformitat amb l'article 44, o bé, pot adoptar, a proposta de l'instructor o instructora de l'expedient i mitjançant resolució motivada, les mesures provisionals que consideri adequades per a assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, per a preservar els interessos generals o per a evitar que la infracció es continuï cometent.

3. El termini dins el qual s'ha de notificar la resolució del procediment sancionador es d'un any d'ençà de la data de notificació de l'acord d'inici d'aquest procediment. Un cop transcorregut aquest termini, s'ha d'acordar la caducitat de l'expedient i l'arxivament de totes les actuacions.

4. L'execució de les sancions imposades en aplicació d'aquesta Llei i de la normativa que en faci el desenvolupament es regeix per la legislació vigent sobre el règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú i per la normativa sobre recaptació de tributs.

5. El pagament de les sancions pecuniàries imposades per resolució ferma en via administrativa és un requisit necessari per a obtenir l'autorització administrativa per a la transmissió dels vehicles amb els quals s'hagi comès la infracció, i també per a la transmissió de les llicències que hi fan referència.

6. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les infraccions greus prescriuen al cap de dos anys i les infraccions lleus prescriuen al cap d'un any. Aquests mateixos terminis són aplicables a la prescripció de les sancions. El còmput dels terminis es regeix per la legislació sobre el procediment administratiu comú.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. INNOVACIONS TECNOLÒGIQUES

1. Les administracions competents en la matèria, amb la participació de les associacions representatives del sector, han de promoure la incorporació progressiva al servei de taxi de vehicles equipats amb motors adaptats per a funcionar amb combustibles menys conta-

minants, és a dir, els que redueixen significativament les emissions a l'atmosfera de gasos i altres elements contaminants.

2. Cal promoure la reducció progressiva d'emissions sonores dels vehicles i l'optimització del reciclatge dels materials utilitzats.

3. La incorporació progressiva de vehicles menys contaminants ha de tenir en compte la viabilitat tècnica, la garantia de la qualitat en el servei als usuaris i la rendibilitat econòmica per a les persones titulars de l'activitat.

SEGONA. MITJANS TELEMÀTICS

L'Administració de la Generalitat i les entitats locals han de promoure, dins l'àmbit de les competències respectives, l'ús de mitjans telemàtics en la tramitació de les llicències i les autoritzacions per a prestar el servei de taxi.

TERCERA. PLA ESPECÍFIC DE FOMENT

El Govern, en el termini d'un any d'ençà de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de presentar al Parlament un pla específic de foment, promoció i incentivació de l'ús de les noves tecnologies en el sector del taxi, amb l'objectiu de millorar la mobilitat i la seguretat dels vehicles i dels conductors. En el disseny d'aquest pla específic cal tenir en comptes els aspectes de la Llei 9/2003, del 13 de juny, de la mobilitat, que puguin afectar el sector del taxi.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. ADAPTACIÓ DE LES ORDENANCES MUNICIPALS

Les ordenances locals vigents que regulen els serveis de taxi s'han d'adaptar a les disposicions d'aquesta Llei en el termini de sis mesos, comptadors des del dia que aquesta entri en vigor.

SEGONA. LLICÈNCIES O AUTORITZACIONS

Les persones físiques i jurídiques que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei siguin titulars d'un

nombre de llicències o autoritzacions que no es correspongui amb el que determina l'article 8.2 poden mantenir-ne la titularitat, en les mateixes condicions en què són explotades, si bé resten sotmeses al conjunt de les disposicions de la Llei, especialment pel que fa al règim de transmissió d'aquests títols habilitants.

TERCERA. TÍTOLS HABILITANTS

Les persones que abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei hagin estat titulars d'una llicència de taxi poden obtenir el títol habilitant per a la prestació del servei de taxi sense haver-se de sotmetre a l'acreditació prèvia de coneixements a què fa referència l'article 19, sempre que acreditin que tenen el permís de conducció corresponent.

QUARTA. PERÍODE TRANSITORI

S'estableix un període transitori de dos anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, pel que fa a l'obligació que els taxis que no disposen d'aparell taxímetre n'incorporin, llevat que l'entitat local competent estableixi un període de temps inferior.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

ÚNICA. DEROGACIÓ

Queda derogada tota disposició d'igual o inferior rang que s'oposi a aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. CREACIÓ D'UN COL·LEGI PROFESSIONAL

El Govern, un cop hagin estat elaborats els estudis previs pertinents i amb l'informe del Consell Català del Taxi, ha d'impulsar, en el termini d'un any, les actuacions necessàries per a la creació d'un col·legi professional vinculat amb l'exercici de la professió de taxista, que tingui com a finalitat vetllar per un nivell de qualitat adequat dels serveis i per la defensa dels drets i els interessos dels professionals del sector.

SEGONA. RÈGIM DE PRESTACIÓ DELS SERVEIS URBANS DE TAXI

Els ens competents per a atorgar les llicències per a prestar els serveis urbans de taxi han de regular, mitjançant una ordenança o un reglament, el règim a què s'ha de sotmetre la prestació d'aquests serveis, en el marc del que estableix aquesta Llei i la resta de la legislació aplicable.

TERCERA. REGLAMENT

Es faculta el Govern perquè, amb l'audiència prèvia a les organitzacions associatives d'ens locals més representatives, dicti les normes de desenvolupament d'aquesta Llei, especialment les que fan referència a l'elaboració d'un reglament aplicable als serveis de taxi, en el cas que els ens locals no n'aprovin un de propi.

QUARTA. ACTUALITZACIÓ DE LES SANCIONS

Es faculta el Govern, a proposta del conseller o consellera competent en la matèria, perquè actualitzi l'import de les sancions establertes per aquesta Llei, d'acord amb l'evolució de les circumstàncies socioeconòmiques i en funció de l'increment de l'índex de preus de consum.

CINQUENA. ACTUALITZACIÓ DEL PERCENTATGE DE LLICÈNCIES

Es faculta el Govern perquè, per iniciativa de l'entitat local competent o del Consell Català del Taxi, amb l'informe preceptiu respectiu, a proposta del conseller o consellera competent en la matèria i amb l'informe previ del Consell Català del Taxi, actualitzi el percentatge de llicències establert per l'article 8.2, atenent les necessitats d'una millor ordenació del servei i d'estructuració del sector.

SISENA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta Llei entra en vigor al cap d'un mes d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Índex analític

accés al vehicle	25.3.h
ajuntament	4.2, 6.1, 6.3, 7.1
(vegeu també ens locals)	
associacions representatives del sector	24.2, 30.1, 34, DA 1a
autoritzacions	
<i>condicions</i>	14
<i>determina inici del servei</i>	22
<i>extinció</i>	11.3
<i>nombre</i>	15
<i>procediment d'atorgament</i>	17
<i>requisit per a la prestació del servei interurbà</i>	4.3
<i>taxes per a l'atorgament, modificació o transmissió</i>	13
<i>titular com a subjecte infractor</i>	37.a
<i>ús de l'autorització d'altri</i>	37.c, 39.c
<i>ús de vehicle sense autorització</i>	37.b, 39.a
<i>vehicle a què es refereix</i>	20
certificat de conductor	8.1.d, 8.1.e, 8.1, 19.1, 19.2, 19.3, 28, 39.f
condicions d'higiene en l'interior i exterior del vehicle	25.3.f

conductor	8.1, 18.1, 19, 24.1. <i>d</i> , 24.3, 25.2, 25.3. <i>b</i> , 25.3. <i>d</i> , 25.3. <i>h</i> , 25.3. <i>n</i> , 26.2, 31.3, DA 3a
Consell Català del Taxi	6.3, 19.1, 21.1, 23, 33, 34, 35, DF 1a, DF 5a
coordinació intermunicipal	22
definicions	2
desplegament reglamentari	24, 27, 29, 31.3, 31.5, 32.3, 34, 35, 39. <i>b</i> , 40. <i>b</i> , 40. <i>f</i> , 41. <i>c</i> , 41. <i>f</i> , 41. <i>g</i> , 42.4, 42.5, DF 2a, DF 3a
deures dels usuaris	25
drets dels usuaris	3. <i>c</i> , 25, 41. <i>e</i> , DF 1a
equipatges	25.3. <i>b</i>
elecció del vehicle	25.3. <i>l</i>
ens locals	5.1, 7.1, 23, 24.2, DF 3a
estat de conservació del vehicle	25.3. <i>f</i>
factura del servei	25.3. <i>c</i>
foment de l'ús de la llengua catalana	26
Generalitat	4.3, 19.1, 19.2, 23, 35.3, DA 2a

Govern	DF 1a, DF 3a, DF 4a, DF 5a
infraccions	37, 38, 39, 40, 41
inspecció	36
Llicències	
<i>administració atorgant</i>	4.2
<i>condicions per a l'atorgament</i>	8.1
<i>criteris d'atorgament</i>	6.1
<i>criteris per a modificar el nombre de llicències</i>	6.2
<i>estacionals</i>	7
<i>extinció</i>	11.3
<i>justificació i procediment per a l'increment</i>	6.3
<i>nombre</i>	15
<i>nova creació</i>	5.2
<i>possessió de llicència com a condició prèvia per a obtenir l'autorització</i>	16
<i>procediment d'atorgament</i>	17
<i>règim jurídic</i>	5.1
<i>registre</i>	12
<i>són referides a un vehicle determinat</i>	5.3
<i>subjecció del servei a llicència prèvia</i>	4.1
<i>suspensió</i>	9
<i>taxes per l'atorgament, transmissió o modificació</i>	13
<i>titularitat</i>	8
<i>transmissió</i>	10
<i>ús de vehicle amb l'autorització d'altri</i>	37.c, 39.c
<i>vehicle a què es refereix</i>	20
<i>vigència</i>	9

llicències estacionals	7
mesures cautelars en el procediment sancionador	44
mitjans per a incrementar la seguretat de conductors i usuaris	24.4
nombre de llicències	6, DT 2a
objecte de la Llei	1
parades	24.1.a, 24.2, 24.4, 25.2./
preu i tarifes	25.c, 25.k, 26.3.a, 31.1, 31.3, 32, DF 4a
principis a què se subjecta l'activitat del servei de taxi	3
procediments de reclamació	25.3.o, 27
prohibició de fumar en els vehicles	25.3.e
reclamacions	25.3.o
registre de llicències	12
sancions	42, 43, 45
seguretat	20.1, 24.3, 25.1, 25.2, 28, 30, 33.c, 36.3, 39.g, DA 3a
taxes	13
taxímetre	31.3, 32, 39.e, 40.j, DT 4a

titular com a subjecte infractor 37.a

transport de gossos pigall i d'assistència 25.2.m

**ús del servei de taxi en desplaçaments
d'usuaris de la sanitat pública** 24.3

vehicle 20, 21, 22.1,
22.2, 24.1.a,
24.1.c, 24.1.e,
24.4, 24.5, 25.2,
25.3, 25.4, 28,
30.1, 31.3, 32,
33.2. e, 36.5,
37.1.b, 40.a,
40.k, 41.b, 41.d,
41.f, 41.h, 42.3,
45.5, DA 1a.1,
DA 1a.2, DA 1a.3,
DA 3a

